

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/317/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815216494
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3815216494.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou, v právnej veci žalobcu: J. E. - J., s miestom podnikania XXX XX E. nad V., P. XXX, S.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Petrom Dolným, advokátom, so sídlom v Prievidzi, Ul. M. Slovenskej č. 8 proti žalovanému: Y. Q. - D., s miestom podnikania I. XXX, XXX XX X., Česká republika, S.: XX XXX XXX, právne zastúpený Mgr. Jurajom Šimunym, advokátom, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 30/33, Topoľčany o zaplatenie 5.941,58,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 741,58 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 741,58 EUR od 1.2.2015 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 75,04 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa vzájomnou žalobou podanou zo dňa 10.07.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.941,58 EUR s príslušenstvom a to sumy 4 000,- EUR ako tzv. akontácie a vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, sumy 1 200,- EUR ako nákladov na opravu motorového vozidla Fiat Ducato za „repas“ prevodovky podľa § 633 ods. 3 Obchodného zákonníka a sumy 741,58 EUR ako zostatku zmluvnej ceny za prepravné služby, ktoré žalobca žalovanému poskytol, keď na základe objednávky žalovaného žalobca vykonal pre neho prepravu tovaru z Košíc do Bornu (Holandsko), vykonanú prepravu žalobca vyfakturoval žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXX z 2.10.2014 v sume 550,- EUR so splatnosťou 11.12.2014 za prepravu tovaru z Bratislavy do Francúzska, vykonanú prepravu žalobca vyfakturoval žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXX z 20.10.2014 na sumu 230,- EUR so splatnosťou 9.12.2014. Ku dňu podania vzájomnej žaloby žalovaný uhradil žalobcovi z uvedených dvoch faktúr len sumu 38,42 EUR dňa 29.12.2014. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného listom z 19.01.2015 na úhradu zostatku sumy 741,58 EUR , žalovaný na túto výzvu nereagoval. S istinou si žalobca uplatnil aj príslušenstvo vo výške 8,05% ročne zo sumy 5.941,58 EUR od 1.2.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Vzájomnú žalobu súd uznesením č.k. 18C/152/2015-31 z 18.11.2015 z tohto konania vylúčil na samostatné konanie, vedené pod sp. značkou 18C/317/2015. Žalovaný sa k vzájomnej žalobe písomne nevyjadril.

3.Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením s listinnými dôkazmi, ktoré tvoria celý obsah súdneho spisu sp. zn. 18C/152/2015, obsahom súdneho spisu sp. zn. 18C/317/2015 najmä žalobou, listom žalobcu z 19.01.2015 o ukončení zmluvy o nájme dopravného prostriedku , Faktúrou č. XXXXXXXXX na sumu 230,- EUR, Faktúrou č. XXXXXXXXX na sumu 550,- EUR, Faktúrou č.

XXXXXXXX na sumu 1200,- EUR, výdavkovým pokladničným dokladom na sumu 4 000,- EUR, Dohodou o používaní motorového vozidla z 13.06.2014, výpisom z účtu žalovaného vo VÚB banke z 31.12.2014 č.l. 71, výpočtom žalovaného o vzájomnom započítavaní č.l. 72 až 77, výpisom tankovaní č.l. 78 až 80, dokladmi o povinnom ručení a poistení nákladov, DKV kartou a výpismi z nej, Faktúrou č. XXXXXXXX, č. XXXXXXXX, č. XXXXXXXX a č. XXXXXXXX, písomným vyjadrením žalobcu z 1.2.2017, ostatným obsahom súdneho spisu sp. zn. 18C/317/2015.

4.Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18C/152/2015 je zrejmé nasledovné:

Žalobca so žalovaným dňa 13.06.2014 uzavreli Zmluvu o nájme dopravného prostriedku podľa § 630 a nasl. Obchodného zákonníka .

V čl. II predmetnej zmluvy sa prenajímateľ zaviazal prenechať nájomcovi na dočasné užívanie nákladné motorové vozidlo a nájomca sa zaviazal zaplatiť mu za to odplatu špecifikovanú v čl. III. tejto zmluvy.

V čl. III bod 1 zmluvy sa zmluvné strany dohodli na akontácii vo výške 4 000,- EUR a nájomnom v podobe 26 splátok nájomného vo výške 500,- EUR mesačne počnúc mesiacom júl 2014. Za mesiac jún 2014 sa zmluvné strany dohodli na nájomnom vo výške 250,- EUR. Akontácia vo výške 4 000,- EUR ako aj nájom za mesiac jún 2014 vo výške 250,- EUR bude splatné pri podpise tejto zmluvy.

V čl. III bod 2 zmluvy sa zmluvné strany dohodli , že mesačné nájomné vo výške 500,- EUR od mesiaca júl 2014 do septembra 2016 t.j. 26 splátok je splatné vždy do 15.-teho dňa daného mesiaca na číslo účtu prenajímateľa.

V čl. IV zmluvy bolo dohodnuté trvanie nájmu na dobu určitú od 13.06.2014 do 30.09.2016.

V čl. V bod 2 zmluvy bolo dojednané, že prenajímateľ je povinný predmet nájmu odovzdať v stave spôsobilom na prevádzku, inak zodpovedá za škodu spôsobenú nájomcovi tým, že predmet nájmu nebol spôsobilý na prevádzku podľa čl. VI bod 2 tejto zmluvy.

V čl. V bod 3 zmluvy bolo dojednané, že prenajímateľ znáša nebezpečenstvo škody na predmete nájmu okrem prípadu, ak škola bola spôsobená nájomcom, alebo osobami, ktorým nájomca umožnil prístup k predmetu nájmu.

V čl. VI bod 3 zmluvy bolo dojednané, že nájomca je oprávnený používať predmet nájmu na účely prevádzkovania svojej podnikateľskej činnosti, ktorou je nákladná cestná doprava vykonávaná vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozíka.

V čl. VI bod 4 zmluvy bolo dojednané, že nájomca nie je oprávnený prenechať užívanie predmetu nájmu inej osobe okrem svojich zamestnancov pri plnení pracovných úloh bez písomného súhlasu prenajímateľa.

V čl. VI bod 5 zmluvy bolo dojednané, že nájomca je povinný udržiavať predmet nájmu v stave, v akom ho prevzal s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

V čl. VI bod 8 zmluvy bolo dojednané, že v prípade poškodenia vozidla je nájomca povinný dať si ho na svoje náklady opraviť.

Z výpisu zo Živnostenského registra na žalobcu bolo preukázané, že žalobca podniká od 29.11.1993 ako živnostník.

Z výpisu zo Živnostenského registra na žalovaného bolo preukázané, že podniká ako živnostník od 9.4.2014.

Z Kúpnej zmluvy z 31.8.2015 uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a R. R., ako kupujúcim vyplýva, že predmetné motorového vozidlo FIAT DUCATO 3.0 JTD 17, výroba IVECO S.P.A., Torino, Taliansko, ŠPZ: XHXXXXX, L. O farba XXX červená bolo predané za 1500,- EUR a v čase predaja malo najazdených 470.000 km.

Z listiny označenej ako Ukončenie zmluvy o nájme dopravného prostriedku z 19.1.2015 vyplýva, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že motorové vozidlo neužíva od novembra 2014, kedy bol žalovanému podľa tvrdenia žalobcu na e-mailovú adresu žalovaného zaslaný list, v ktorom žalobca podrobne rozpísal genézu dovtedajšej prevádzky prenajatého motorového vozidla. Žalobca v e-maili uviedol, že počas prevádzky mal veľké množstvo problémov, neustále sa objavovali technické závady na vozidle, hoci sa pri preberaní vozidla aj pred svedkami žalovaný zaručil, že auto je technicky spôsobilé a prevádzky schopné. V tomto liste zároveň žalobca oznámil, že po oprave tzv. repas prevodovky sa auto neužíva, oprava tzv. repas prevodovky stál žalobcu 1 200,- EUR. Žalobca navrhol mimosúdne vyriešenie v tom zmysle, že bude uzatvorená Dohoda o skončení zmluvy o nájme dopravného prostriedku k 15.11.2014, súčasťou tejto dohody bude zároveň záväzok žalovaného, že žalobcovi vráti sumu 4 000,- EUR do 30 dní po podpise takejto dohody, o úhrade nákladov 1 200,- EUR bude uzavretá osobitná dohoda. Záverom právny zástupca žalobcu žalovaného vyzval, aby mu tento v lehote 10 dní doručil svoje záväzné stanovisko.

Vo výpovedi J. E. v konaní sp. zn. 18C/152/2015, podnikajúci ako živnostník na pojednávaní uviedol, že dňa 13.6.2014 podpísali so žalovaným nájomnú zmluvu, navonok vozidlo nevykazovalo známky poškodenia. Potvrdil, že vykonali spolu s jeho otcom a strýkom, ktorý je automechanik a v tomto obore pôsobí cca 10-15 rokov, skúšobnú jazdu asi 5 km. Pri preberaní vozidla malo auto najazdených cca 358.000 km. Pri jeho vrátení malo najazdených približne 428.000 km. Prvá jazda bola vykonaná pár dní po podpise zmluvy, spočiatku bolo vozidlo v poriadku, po približne 30.000 km odtrhlo pri Stuttgarte spodný otočný čep na poloosi, vytrhlo koleso, bolo v aute naložené dosť tovaru, auto bolo nutné dať do servisu. Auto v tom čase šoféroval jeho otec p. Drozd st.. Následne po 2 dňoch, kedy bolo auto v servise, kde sa opravilo oznámil žalobcovi že sa auto poškodilo, nechcel to riešiť. V servise v Nemecku mu povedali, že na aute nebolo nič menené, malo najazdených 358.000 km, pričom žalovaný pri podpise zmluvy tvrdil, že auto má menené nápravy, čo sa pri ohliadke vozidla nedalo spoznať. Napriek tomu on chcel v nájme pokračovať ďalej, následne sa vozidlo ďalej kazilo, začali odchádzať kolesá, praskali disky. Posledná závada sa týkala prevodovky, pri náklade vozidla v Prievidzi pri cúvaní nešlo na vozidle zaradiť spiatocku, po tom čo sa auto dalo do servisu. Bol nutný repas prevodovky. Auto bolo dotiahnuté do miesta jeho bydliska, začali sa komunikácie ohľadom toho so žalovaným, aj sa osobne stretli, chceli sa nejako dohodnúť, k čomu však napokon nedošlo. Auto už nebolo spôsobilé na cestnú prevádzku v krajinách EU. Vozidlo bolo odstavené až do 15.7.2015, kedy ho žalovanému odstaviť pred bydliskom, 10.7.2015 bola ukončená oprava v servise, dovtedy bolo auto nepojazdné. Žalovaný bol vozidlo cca v mesiaci február, marec 2015 pozrieť, či stojí, stretol sa s jeho otcom, ktorý sa ho dotazoval, či si auto zoberie. V decembri 2014 si žalobca zabezpečil druhé vozidlo, na ktorom jazdil jeho otec, ktorý jazdil aj na aute od žalovaného. Žalobca tvrdil, že vozidlo žalobcovi vrátil v určite lepšom stave ako bolo. Namietal, že auto nebolo užívaniaschopné tak ako to pri podpise zmluvy tvrdil žalovaný, o závadách žalovaného vždy informoval mailom alebo skypom aj telefonicky. Ďalej tvrdil, že potrebu repasu so žalovaným odkomunikoval pred vykonaním tejto opravy telefonicky. Sumu 4000,- eur vnímal ako preddavok na splátky nájmu pre prípad, keby nájom nezvládal splácať. Prevodovka sa pokazila v novembri 2014, odvtedy pre poruchu bolo auto odstavené a žalobca ho neužíval, k oprave auta repasom prevodovky reálne došlo koncom júna 2015 okolo 20.6.2015, dovtedy bolo auto nepojazdné. Žalovaný ako uviedol žalobca trval na tom, aby si dal auto opraviť on sám.

Žalovaný Y.I Q., v konaní sp. zn. 18C/152/2015, podnikajúci ako živnostník na pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že pri podpise zmluvy si žalobca motorového vozidlo zn. Fiat po jeho prezretí prevzal, vozidlo bolo v spôsobilom technickom stave, on nezamietal žalobcovi žiadne skutočnosti ohľadom jeho technického stavu, uviedol mu tiež, že mal problémy s prevodovkou v aute ktoré však boli ešte v záručnej dobe odstránené. Vozidlo mu žalobca odstaviť v mesiaci júl 2015 pred jeho domom, bez toho, že by mu bol riadne odovzdal kľúče, aby bol spísaný preberací protokol, teda žalobca mu ho neodovzdal riadne. Pri podpise nájomnej zmluvy on žalobcovi auto riadne odovzdal, vrátane dokladov ak kľúčov, na rozdiel od spôsobu vrátenia auta žalobcom, ktorý mu nenechal od auta pri jeho odstavení pred domom v mesiaci júl 2015 ani kľúče, tieto mu odovzdal až dodatočne, za niekoľko dní. Čo nie je z jeho strany seriózne jednanie. Asi 14 dní potom žalovaný toto vozidlo predal, predkladá od tohto kupujúceho do

konania aj čestné prehlásenie, že auto riadne prešlo technickou kontrolou, emisnou kontrolou, kontrolou originality. K sume 4000,- EUR zaplatenej žalobcom pri podpise zmluvy uviedol, že svojim spôsobom to bolo myslené ako preddavok na kúpnu cenu aj zaplatenie prenájmu dopredu za užívanie vozidla. Namietol skutočnosť, že žalobca na vozidle najazdil 80.000 km, zarábal na ňom, praskli mu disky, čo sa stane, keď je auto preťažované, trpí motor, prevodovka, poloosi, tlmiče. Za opravy na aute si zodpovedá žalobca, pretože takto sa v zmluve dohodli. Potvrdil, že mu žalobca volal, že robil prevodovku a aby mu ju uhradil, čo on odmietol, úmyselne ho zadržoval u seba 8 mesiacov. Na aute jazdil pán E. starší, hoci jemu vozidlo neprenajal.

Svedok J. E., nar. XXXX vo svojej svedeckej výpovedi v konaní sp. zn. 18C/152/2015 potvrdil, že na predmetnom motorovom vozidle jazdil on a to od júna 2014. Po oprave v servise v Stuttgarte, kde zaplatil za opravu 900,- EUR (pretože auto sa mu pokazilo), na ňom následne jazdil až do novembra 2014, kedy sa na aute pokazila prevodovka, v servise im povedali, že prevodovka nebola menená, ale že je to repas, pričom žalovaný pri preberaní auta tvrdil, že prevodovka bola nová a že ju menili v servise niekde v X. Q.. Auto dali spraviť, stretol žalovaného v P. a pýtal sa ho či si ide po auto, ten to odmietol. Potvrdil, že na aute jazdil on. Po decembri 2014 sa na aute už nejazdilo, niekedy v januári 2015 kúpili druhé vozidlo. So svojim synom nemal uzatvorený pracovno - právny pomer, nepodpisoval s ním žiadnu zmluvu ani pracovnú dohodu. Potvrdil, že syn auto odviezol žalovanému v júli 2015, pretože si ho on nechcel prísť zobrať, preto ho tam potom zaviezli, zavádzalo im na dvore.

Z rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 18C/152/2015 - 113 z 17.02.2017 je zrejmé, že v tomto konaní sa žalobca žalobou podanou na tunajší súd dňa 20.4.2015 domáhal voči žalovanému vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 2.500,- EUR s príslušným úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.12.2014 do 15.01.2015, vo výške 8,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.01.2015 do 15.02.2015, vo výške 8,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.02.2015 do 15.03.2015, vo výške 8,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.03.2015 do 15.04.2015, vo výške 8,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.04.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.06.2014 žalobca uzavrel so žalovaným ako nájomcom Zmluvu o nájme dopravného prostriedku, ktorej predmetom nájmu bolo nákladné motorové vozidlo zn. FIAT DUCATO 3.0 JTD 17, výroba IVECO S.P.A., Torino, Taliansko, ŠPZ: XHXXXXX, L. O farba 199 červená. Nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 13.06.2014 do 30.09.2016. Zmluvné strany sa dohodli na akontácii vo výške 4 000,- EUR a nájomnom v podobe 26 splátok nájomného vo výške 500,- EUR mesačne počnúc mesiacom júl 2014, za mesiac jún 2014 sa zmluvné strany dohodli na nájomnom vo výške 250,- EUR, ktorá suma spolu so sumou 4 000,- EUR boli zaplatené pri podpise zmluvy. Mesačné nájomné bolo splatné vždy do 15.-teho dňa daného mesiaca na účet prenajímateľa. Žalovaný nezaplatil do dňa podania žaloby nájomné za mesiace december 2014 až apríl 2015, čo predstavuje žalovanú sumu 2.500,- EUR. Dňa 11.01.2017 podal žalobca návrh na zmenu petitu žaloby tak, že žiadal o zaplatenie sumy 4.000,- EUR ako nezaplateného nájomného za mesiace december 2014 až júl 2015 (kedy podľa žalobcu došlo k riadnemu ukončeniu predmetnej Zmluvy o nájme dopravného prostriedku, dovtedy zmluvný vzťah naďalej trval) po 500,- EUR/ mesačne spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.12.2014 do zaplatenia, vo výške 8,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.01.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.02.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.03.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.04.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.05.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.06.2015 do zaplatenia, vo výške 8,05% ročne zo sumy 500,- EUR od 16.07.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania všetko v lehote 15 dní od doručenia rozsudku žalovanému. Súd zmenu žaloby pripustil na pojednávaní dňa 25.01.2017 uznesením, bez potreby písomného vyhotovenia tohto uznesenia. Súd žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca ako prenajímateľ so žalovaným ako nájomcom riadne uzatvorili dňa 13.06.2014 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku podľa § 630 a nasl. zák.č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len Obchodný zákonník), z ktorej vznikla žalobcovi ako prenajímateľovi povinnosť poskytnúť žalovanému ako nájomcovi dohodnutý predmet nájmu (motorové vozidlo FIAT DUCATO 3.0 JTD 17, výroba IVECO S.P.A., Torino, Taliansko, ŠPZ: XHXXXXX, L. O farba 199 červená) na dohodnutú dobu, za vzájomne dohodnutých podmienok (čo žalobca plnil), žalovaný ako nájomca si neplnil základnú povinnosť, vyplývajúcu mu z uzatvorenej nájmovej zmluvy a to povinnosť platiť žalobcovi ako prenajímateľovi dohodnuté nájomné. Súd dospel k právnomu záveru, že k riadnemu ukončeniu Zmluvy o nájme

dopravného prostriedku došlo dňa 15.07.2015, kedy zo strany žalovaného došlo k riadnemu vráteniu predmetu nájmu, dovtedy nájomný vzťah medzi zmluvnými stranami riadne trval. Žalovaný nezaplatil nájom za prenajaté motorového vozidlo od decembra 2014 do júla 2015 v celkom počte ôsmich splátok po 500,- EUR, čo je spolu suma 4 000,- EUR. Predmetom tohto konania bol nárok na nezaplatené sumy nájomného za prenájom motorového vozidla v celkovej sume 4 000,- eur s príslušným úrokom z omeškania z jednotlivých mesačných súm nájomného odo dňa nasledujúceho po jeho splatnosti. V zmluve o nájme dopravného prostriedku bolo dohodnuté, že sumu 4 000,- EUR (označenú za akontáciu) zaplatí žalovaný pri podpise zmluvy, čo sa aj realizovalo a v konaní nebolo sporné, že k takejto úhrade zo strany žalovaného k rukám žalobcu pri podpise zmluvy došlo. Obe strany sporu sa v priebehu konania k tejto sume vyjadrili. Žalovaný už v podanom odpore na strane 24 súdneho spisu, keď uviedol, že suma na nájom vo výške 4 000,- EUR bola dohodnutá ako záruka pre prípad neplatenia nájomného na 8 mesiacov, žalobca vo svojej výpovedi uviedol na otázku právneho zástupcu žalovaného ako on vnímal úhradu sumy 4 000,- EUR či ako preddavok na kúpnu cenu alebo zaplatenie prenájmu dopredu za užívanie žalobca na uvedené odpovedal, že svojim spôsobom to bolo oboje. Žalovaný sa k tejto sume 4 000,- EUR vyjadril na pojednávaní tak, že to vnímal ako preddavok na splátky v prípade, keby mesačné splátky po 500,- EUR nezvládal splácať. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalovaným zaplatená suma 4 000,- EUR pri podpise nájomnej zmluvy bola tak preddavkom na nájomnom, zaplateným do budúca. Je nepochybné, že žalobcovi vznikol nárok na nezaplatené nájomné, ktorého sa v tomto konaní domáhal najskôr v sume 2500,- EUR za nájom za mesiace december 2014 až apríl 2015 a po rozšírení žaloby aj za mesiace máj, jún a júl 2015, teda v celkovej sume 4 000,- EUR. Súd však po vykonanom dokazovaní dospel k tomu záveru, že táto suma nájomného už bola zo strany žalovaného uhradená preddavkovo vopred a to dňa 13.06.2014 pri podpise zmluvy o nájme dopravného prostriedku, preto žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Žalobcovi nevnikol ani nárok na príslušenstvo žalovanej pohľadávky, pretože žalovaný sa do omeškania s úhradou mesačných splátok nájomného nedostal.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18C/317/2015 bolo zistené:

Z Faktúry č. 20140054 z 02.10.2014, splatnej 11.12.2014 vystavenej dodávateľom J. E. - J. so sídlom P. XXX, S.: XX XXX XXX odberateľovi Y. Q. - D., so sídlom I. XXX, XXXXX X. na sumu XXX,- EUR je zrejmé, že uvedená suma bola žalobcom fakturovaná za prepravu tovaru z Košíc do Bornu.

Z Faktúry č. 20140061 z 20.10.2014, splatnej 29.12.2014 vystavenej dodávateľom J. E. - J. so sídlom P. XXX, S.: XX XXX 127 odberateľovi Y. Q. - D., so sídlom I. XXX, XXXXX X. na sumu 230,- EUR je zrejmé, že uvedená suma bola žalobcom fakturovaná za prepravu tovaru z Bratislavy do Lavault Sainte Anne.

Z Faktúry č. VF2015004 vystavenej dodávateľom R. N. - Q. , S.: XX XXX XXX je preukázané, že žalovanému táto faktúra bola vystavená v sume 1200,- EUR za opravu auta Z. E. L. XHX XXXX za demontáž a montáž prevodovky, rozobratie, čistenie, príprava, výmenu ložísk 4 ks, bočné veko 1 ks, ozubené kolá 4 ks, kulisa riadenia a práca 18 hodín. Faktúra bola vystavená dňa 10.7.2015, so splatnosťou k 21.7.2015.

Z výdavkového pokladničného dokladu vystaveného žalovaným žalobcovi bolo preukázané, že žalovaný žalobcovi vyplatil sumu 4 000,- EUR ako „akontáciu na vozidlo“.

Podľa Dohody o užívaní motorového vozidla z 13.6.2014 na č.l. 43 súdneho spisu je zrejmé, že žalobca splnomocnil na dobu neurčitú svojho otca J. E. na používanie nákladného motorového vozidla FIAT DUCATO , evid.č. vozidla XHXXXXX.

Z Faktúry č. 20140017 z 28.07.2014, splatnej 06.10.2014 vystavenej dodávateľom J. E. - J. so sídlom P. XXX, S.: XX XXX XXX odberateľovi Y. Q. - D., so sídlom I. XXX, XXXXX X. na sumu 600,- EUR je zrejmé, že uvedená suma bola žalobcom fakturovaná za prepravu tovaru z Košíc do Zavar.

Z výdavkového pokladničného dokladu z 6.10.2014 je zrejmé, že firma P. s.r.o. so sídlom XXX XX C. XX, S.: XX XXX XXX vyplatila firme J. E. - J. sumu 600,- EUR z faktúry č. 20140017.

Z Faktúry č. 20140024 z 06.08.2014, splatnej 15.10.2014 vystavenej dodávateľom J. E. - J. so sídlom P. XXX, S.: XX XXX XXX odberateľovi Y. Q. - D., so sídlom I. XXX, XXXXX X. na sumu 410,- EUR je zrejmé, že uvedená suma bola žalobcom fakturovaná za prepravu tovaru z Košíc do Böblingen.

Z výdavkového pokladničného dokladu z 15.10.2014 je zrejmé, že firma P. s.r.o. so sídlom XXX XX C. XX, S.: XX XXX XXX vyplatila firme J. E. - J. sumu 410,- EUR z faktúry č. 20140024.

Z Faktúry č. 20140028 z 08.08.2014, splatnej 17.10.2014 vystavenej dodávateľom J. E. - J. so sídlom P. XXX, S.: XX XXX XXX odberateľovi Y. Q. - D., so sídlom I. XXX, XXXXX X. na sumu 620,- EUR je zrejmé, že uvedená suma bola žalobcom fakturovaná za prepravu tovaru z Bratislavy do Lavault Sainte Anne.

Z výdavkového pokladničného dokladu z 17.10.2014 je zrejmé, že firma P. s.r.o. so sídlom XXX XX C. XX, S.: XX XXX XXX vyplatila firme J. E. - J. sumu 620,- EUR z faktúry č. 20140028.

Z Faktúry č. 20140029 z 08.08.2014, splatnej 17.10.2014 vystavenej dodávateľom J. E. - J. so sídlom P. XXX, S.: XX XXX XXX odberateľovi Y. Q. - D., so sídlom I. XXX, XXXXX X. na sumu 110,- EUR je zrejmé, že uvedená suma bola žalobcom fakturovaná za prepravu tovaru z Lavault Sainte Anne do Bratislavy.

Z výdavkového pokladničného dokladu z 07.11.2014 je zrejmé, že firma Y. Q. - D., so sídlom I. XXX, XXXXX X. vyplatila firme J. E. - J. sumu 110,- EUR z faktúry č. 20140029.

V písomnom vyjadrení z 1.2.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným nebola nikdy uzavretá dohoda o kompenzácii prípadne dohoda o zápočte vzájomných pohľadávok. Tvrdenie o existencii zápočtu žalovaný nepreukázal. Faktúry č. 20140017 na sumu 600,- EUR, č. 20140024 na sumu 410,- EUR, č. 20140028 na sumu 620,- EUR a č. 2017029 na sumu 110,- EUR boli žalovaným žalobcovi v plnom rozsahu uhradené. Žalobca nikdy neuzatvoril žiadnu dohodu s firmou P. s.r.o..

Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese na pojednávaní sp. zn. 18C/317/2015 dňa 02.12.2016 uviedol, že žalobca sa žalobou domáha zaplata sumy 5.941,58 EUR s príslušenstvom. Žalobca na základe nájomnej zmluvy o nájme nákladného motorového vozidla z 13.6.2014 si prenajímal motorové vozidlo zn. Fiat Ducato talianskej výroby, toto vozidlo počas prevádzky od júna 2014 do decembra 2014 vykázalo veľké množstvo závad, ktoré žalobca v tomto období reklamoval u žalovaného. Od decembra 2014 auto odstaviť, oznámil žalovanému, že toto auto nie je prevádzky schopné a má ho pripravené na prevzatie a vlastne sa rozhodol ukončiť nájomný vzťah, túto nájomnú zmluvu. Na prevzatie motorového vozidla ho telefonicky aj mailom vyzval. To znamená, že od obdobia decembra 2014 do polovice júla 2015 sa auto neprevádzkovo. V tomto období aj keď žalovaný bol viackrát vyzvaný na prevzatie nákladného motorového vozidla, žalovaný si toto vozidlo neprevzal. Pri uzavretí zmluvy v roku 2014 nájomnej zmluvy dňa 13.6.2014 žalobca pri uzavretí zaplatil sumu 4 000,- eur ako tzv. akontáciu. V predošlom súdnom konaní (sp. zn.18C/152/2015) si účastníci tohto konania upresnili, čo vlastne strany mali na mysli, aká bola ich vôľa, čo mysleli pod akontáciou 4 000,- euro. Vyjadrili sa v tom slova zmysle, že išlo o sumu, ktorá bola akýmsi preddavkom na platby na mesačné nájomné, takto sa vyjadrili. Na tomto základe keďže auto nebolo prevádzkové od decembra 2014 bolo odstavené z titulu nie prevádzkyschopnosti, môj klient považuje túto sumu ako platbu ktorú zaplatil bez právneho dôvodu a na tomto základe v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka a domáha sa vydania bezdôvodného obohatenia, pretože na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie. Čo sa týka sumy 1200,- EUR, je to suma ktorú žalobca musel zaplatiť firme Masár E. V. L. za opravu montáž a demontáž prevodovky, do dnešného dňa na výzvy žalovaný nereagoval, odmieta sa podieľať na úhrade výdavkov, podľa § 635 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka má byť žalovaný zaviazaný k úhrade týchto nákladov. Ďalšia suma, ktorú je žalovaný k dnešnému dňu žalobcovi dlžný je suma na základe faktúry na sumu 550,- eur , splatná 11.12.2014 za vykonanú cestu z Košíc do Holandska a ďalšia suma na základe faktúry z 20.10.2014 v sume 230,- euro za vykonanú cestu z Bratislavy do Francúzska a späť. Na pojednávaní dňa 25.01.2017 uviedol, že suma 4000,- EUR sa platila bez právneho dôvodu, a je tu v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia. Taktiež suma 1 200,- EUR, ktorú jednoznačne a nespochybniteľne uhradil pánovi Oliverovi Masárovi žalobca za opravu prevodovky, na túto čiastku má nárok v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a to ust.

635 ods. 1 Obch. Z. kde nájomca motorového vozidla má nárok voči majiteľovi motorového vozidla na náhradu týchto nákladov na opravu vozidla. Čo sa týka vykonaných prepráv, neboli spochybnené, neexistuje žiadna dohoda o nejakom jednostrannom započítaní. Môjmu klientovi nebolo nič doručené v písomnej forme, v mailovej forme. V podstate toto tvrdenie ostalo len v polohe tvrdení, nebolo ničím preukázané. Na základe vykonaných prepráv pre žalovaného, on v podstate čiastočne 29.12.2014 uhradil z týchto 2 faktúr sumu 38,42 EUR, takže sú tu všetky dôvody na to, aby žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené. V záverečnom vyjadrení na pojednávaní dňa 17.02.2017 uviedol, že žaloba je právne dôvodná a opodstatnená. Vykonaným dokazovaním je jednoznačné a nespochybniteľné, že nárok žalobcu je dôvodný jednak na zaplatenie čiastky 4 000,- EUR, zaplatenie sumy 1200,- EUR aj sumy 741,58 EUR. Pri uzatváraní nájomnej zmluvy medzi účastníkmi konania dňa 13.6.2014 žalobca zaplatil ako tzv. akontáciu sumu 4 000,- EUR žalovanému, z jeho strany tak k platbe bez právneho dôvodu. Aj keď účastníci si v zmluve zadefinovali, že je to akási „akontácia“, ale jej presný právny dôvod, účel je nezrozumiteľný a neurčitý. Počas konania jasne účastníci zadefinovali, že to bola akási preddavková platba, ale účel nejasný, pretože jedna strana tvrdila, že išlo o akúsi preddavkovú platbu na časť kúpnej ceny na predmetné motorové vozidlo, keď sa bude predávať vozidlo, prípadne, že je to akási platba na budúce nájomné, alebo pre prípad, že keby neplatil nájomca nájomné resp. že je to akási platba na prípadné náklady za vykonané opravy za poškodené motorové vozidlo. Máme za to, že medzi účastníkmi nebol jednoznačne zadefinovaný účel tejto akontácie a žalobca previedol túto platbu bez právneho dôvodu a preto sa v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka domáha vydania bezdôvodného obohatenia. K nároku na zaplatenie sumy 1200,- EUR ako nákladov, ktoré vznikli žalobcovi, uplatňuje si ho v zmysle § 633 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka. Pri prevádzkovaní motorového vozidla mu vznikla porucha prevodovky, ktorú bolo nevyhnutné opraviť. Žalobca túto skutočnosť oznámil žalovanému a aj túto opravu dal v autoservise v E. V. L. vo firme R. Q. vykonať, v zákonnej trojmesačnej lehote uplatnil si tento nárok u žalovaného na túto sumu ako nárok na náhradu vykonaných a uhradených nákladov na opravu motorového vozidla, ktoré mal v nájme. Tento nárok je nespochybniteľný a právne dôvodný, opodstatnený. Čo sa týka vykonaných jazd a faktúr, ktoré zo strany žalovaného neboli uhradené za cesty z Francúzska na Slovensko a Nemecko - Slovensko a Slovensko - Nemecko jednoznačne bola medzi účastníkmi uzavretá ústna obchodná zmluva, kde žalobca vykonával prepravu na základe objednávky pre žalovaného. Nikdy nebola uzatvorená žiadna dohoda (trojdohoda) medzi spoločnosťami p. žalovaného, jeho manželky a žalobcom. Ani o nejakých vzájomných záväzkoch, pohľadávkach nebola žiadna dohoda, trojstranná dohoda, žiadne trojstranné zápočty. Protistrana ani žiadnym spôsobom vykonanú prepravu nespochybnuj. Žalovaný uhradil z neuhradených faktúr len sumu 38,42 EUR, ostáva mu uhradiť žalovanú sumu 741,58 EUR za vykonané prepravy, na strane žalovaného vzniká záväzok ktorý do dnešného dňa nesplnil a nárok žalobcu je právne dôvodný a opodstatnený. Z týchto dôvodov žiadal žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a uplatnil právo na náhradu trov konania.

Právny zástupca žalovaného vo svojom prednese na pojednávaní uviedol, že so žalobou žalovaný nesúhlasí. Z predošlého konania sp. zn. 18C/152/2015 má za dokázané, že zo strany žalobcu boli porušené ustanovenia zmluvy o nájme dopravného prostriedky, preto nároky zo strany žalobcu za absolútne neopodstatnené. Čo sa týka nároku ktorý si uplatňuje ako úhradu na opravu motorového vozidla vo výške 1 200,- EUR, poukázal na ustanovenie ods. 8 čl. 6 predmetnej zmluvy o nájme ktorý určuje, že nájomca je povinný v prípade poškodenia vozidla dať si ho na svoje náklady opraviť. Vzhľadom na to, že žalobca s uvedeným autom najazdil minimálne 70 až 80.000 km a tiež vzhľadom na druh poškodenia vozidla je evidentné, že škody na vozidle boli spôsobené zlým zaobchádzaním s vozidlom. Možno predpokladať, že išlo o preťažovanie vozidla. A tiež jeho opotrebovanie zo strany žalobcu a teda žalovaný nevedel vzniku týchto škôd nijakým spôsobom zabrániť. Preto akékoľvek nároky žalobcu v tejto súvislosti žalovaný za bezpredmetné. Čo sa týka uhradenia faktúr vo výške 741,58 EUR, v tejto súvislosti došlo po ústnej dohode medzi žalobcom a žalovaným k započítaniu pohľadávok, kedy vznikol žalovanému nárok na úhradu tzv. DKV kariet, ktoré žalovaný poskytol žalobcovi a následne si žalovaný nevyúčtoval resp. nenárokoval si u žalobcu úhradu z týchto kariet. Čo sa týka sumy 4000,- EUR ako už bolo uvedené v predošlom konaní (sp. zn. 18C/152/2015) išlo o akési zálohy, z ktorých mali byť uhrádzané náklady počas prenájmu vozidla. Na pojednávaní dňa 25.01.2017 k nároku na zaplatenie faktúr spolu vo výške 780,- EUR poukázal na to, že žalobca a žalovaný si vzájomne vystavovali faktúry, žalovaný poskytoval žalobcovi DKV karty, na základe ktorých si žalobca tankoval a vykonával tankovanie a následne toto tankovanie bolo započítavané s týmito faktúrami. Z výpis tankovaní vyplýva, že žalobcom boli natankované pohonné hmoty za 741,58 EUR, rozdiel ktorý vznikol

medzi týmito faktúrami a jeho natankovaním je rovných 38,42 EUR, ktoré boli uhradené žalobcovi zo strany žalovaného. V záverečnom vyjadrení na pojednávaní dňa 17.02.2017 uviedol, že k nároku na vrátenie akontácie v sume 4 000,- EUR tvrdil, že táto suma bola použitá na zabezpečenie poistných a iných nákladov vzniknutých počas trvania zmluvného vzťahu, teda na úhrady poistného a úverov viazucich sa k predmetnému motorovému vozidlu. Nakoľko však bola táto suma v predošlom konaní už priznaná (pozn. 18C/152/2015), jej uplatňovanie je v tomto konaní bezpredmetné. Uplatňovaný nárok vo výške 1200,- EUR z titulu opravy motorového vozidla je neopodstatnený s poukazom na čl. 6 ods. 8 predmetnej zmluvy o nájme. Poškodenie vzniklo v dôsledku nesprávneho používania vozidla, na tomto vozidle bolo najazdených približne 80.000 km, s vozidlom bolo zle zaobchádzané a žalovaný nenesie zodpovednosť za takéto poškodenie. Preto aj nároky vo výške 1200,- eur sú bezpredmetné. K nároku 741,58 EUR, vo vyjadrení sa žalobca uvádza, že faktúry č. 20140017 a č. 20140029 boli zo strany žalovaného uhradené v plnej výške, s čím žalovaný súhlasí. Účelom predloženia týchto faktúr bolo to, aby žalovaný preukázal, že v tomto čase dochádzalo k spolupráci medzi sporovými stranami a tiež k dohodám o vzájomných zápočtoch. Zhodne za spornú považoval faktúru č. 20140054 a č. 20140061 spolu vo výške 780,- EUR. Vo vyjadrení žalobca uvádza, že neuzatvoril žiadnu dohodu so spoločnosťou P. s.r.o. a zároveň ani neuznáva žalovaným deklarované zápočty. Medzi subjektmi p. Q. - autodoprava, p. E. - J. a P., s.r.o. dochádzalo k takej spolupráci, že žalovaný si u žalobcu objednával služby - preprava tovaru, za ktoré bol žalovaný zaviazaný voči žalobcovi na zaplatenie určitej sumy, ktorá bola fakturovaná, ale zároveň spoločnosť P. s.r.o. ktorá je v podstate spoločnosťou p. Q., čiže spolupracujúca spoločnosť so žalovaným, poskytla do užívania tzv. DKV karty viazané k predmetnému vozidlu, pričom žalobca bol s touto kartou oprávnený čerpať palivo do tohto automobilu a zároveň bol zaviazaný na zaplatenie určitej sumy, vypočítanej podľa množstva tankovania. Podľa vzájomnej dohody teda dochádzalo k tomu, že tieto tri strany vykonávali trojstranný zápočet a teda v tomto prípade ak došlo k nejakým peňažným rozdielom osoba, ktorej prevyšovala suma z týchto vyplatených faktúr bola povinná toto uhradiť. Toto tvrdenie podporuje aj predložený bankový výpis, preukazujúci úhradu sumy 38,42 EUR, kde spoločnosť BEPATRANS s.r.o. dňa 29.12.2014 zaplatila sumu 38,42 EUR a aj z popisu transakcie vyplýva, že išlo o rozdiel zápočtu. Táto suma bola rozdielom sumy 780,- EUR vzniknutej z titulu faktúr koncové č. 20140054 a č. 20140061 a úhrady za tankovanie z DKV kariet, ktoré bolo v tomto mesiaci 741,58 EUR. Žalobca mal v užívaní DKV karty, je na nich uvedená ŠPZ vozidla, ktoré užíval žalobca a vlastníkom tejto karty bola spoločnosť BEPATRANS s.r.o.. Tvrdenie že nedochádzalo k spolupráci medzi BEPATRANS s.r.o. a žalobcom popiera tiež e-mailová komunikácia. Po ústnej dohode dochádzalo k trojstrannému započítaniu podľa § 580 Obč. zákonníka medzi p. Q. - D., p. E. - J. a spoločnosťou P. s.r.o. a teda pohľadávku vzniknutú z titulu faktúry č. 2014054 s 2014061 žalovaný považuje za zaniknutú a nárok neoprávnený. Na základe uvedeného navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a zároveň aby zaviazal žalobcu na úhradu trov právneho zastúpenia.

Žalovaný k žalovanej sume 741,58 EUR ako zostatku zmluvnej ceny za prepravné služby uviedol, že ak žalobca tvrdí, že neboli vykonávané zápočty, prebiehalo to tak, že žalobca vždy prišiel k žalovanému a podpísal tie peniaze, o čom predložil do spisu listinné dôkazy, z ktorých je vidieť, že to takto fungovalo, žalobca mu tie faktúry odpočítal. Odpočítali to na základe žalobcom vystavených faktúr, žalobca vždy podpísal príjmové doklady. Ešte za poslednú dekádu mu žalobca dlží na DKV 797,37 EUR, čo je preukázané na výpise z DKV a ktorú sumu si neuplatňoval v tomto konaní. Žalobca na jeho kartu natankoval, žalovanému každých 14 dní prišla faktúra, ktorú on musel zaplatiť. Tým pádom to robili zápočtom. Aby neboli bankové prevody, robili to týmto spôsobom. Žalovaný uviedol, že rozdiel 38,42 EUR žalobcovi poslal, hoci on jemu dlží ďalších cca 800,- EUR.

5. Po právnej stránke súd vec posúdil podľa týchto ustanovení:

Podľa § 630 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka zmluvou o nájme dopravného prostriedku sa prenajímateľ zaväzuje prenechať nájomcovi dopravný prostriedok na dočasné užívanie a nájomca sa zaväzuje zaplatiť odplatu. Zmluva vyžaduje písomnú formu.

Podľa § 631 ods. 1 Obchodného zákonníka prenajímateľ je povinný odovzdať nájomcovi dopravný prostriedok spolu s potrebnými dokladmi v čase určenom v zmluve, inak bez zbytočného odkladu po

uzavretí zmluvy. Dopravný prostriedok musí byť spôsobilý na prevádzku a na užívanie určené v zmluve, inak na užívanie, na ktoré dopravný prostriedok obvykle slúži.

Podľa § 633 ods. 1 Obchodného zákonníka nájomca je povinný udržiavať dopravný prostriedok na účet prenajímateľa v stave, v akom dopravný prostriedok prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

Podľa § 633 ods. 2 Obchodného zákonníka nájomca je povinný potrebu opráv, na ktorých vykonanie je povinný podľa odseku 1, oznámiť bez zbytočného odkladu prenajímateľovi. Ak túto povinnosť nespĺní, stráca právo na úhradu nákladov, môže však požadovať, o čo sa prenajímateľ opravou obohatil.

Podľa § 633 ods. 3 Obchodného zákonníka právo na náklady podľa odseku 1 musí nájomca uplatniť u prenajímateľa do troch mesiacov po ich vynaložení, ak tak neurobí, nemôže sa právo priznať v súdnom konaní, ak prenajímateľ oprávnene namietne, že právo nebolo uplatnené včas.

Podľa § 369 ods. 1. ods. 2 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa Čl. 8 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa Čl. 15 ods. 1 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Podľa § 215 ods. 1 a 2 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

6.Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako nájomca so žalovaným ako prenajímateľom riadne uzatvorili dňa 13.06.2014 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku podľa § 630 a nasl. zák.č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len Obchodný zákonník), z ktorej vznikla žalovanému ako prenajímateľovi povinnosť poskytnúť žalobcovi ako nájomcovi dohodnutý predmet nájmu (motorové vozidlo FIAT E. X.X J. XX, výroba S. S.P.A., Torino, Taliansko, ŠPZ: XHXXXXX, L. O farba 199 červená) na dohodnutú dobu, za vzájomne dohodnutých podmienok. Súd dospel k právnomu záveru, že k riadnemu ukončeniu Zmluvy o nájme dopravného prostriedku došlo dňa 15.07.2015, kedy zo strany žalobcu došlo k riadnemu vráteniu predmetu nájmu, dovtedy nájomný vzťah medzi zmluvnými stranami riadne trval. Obe strany sporu v konaní potvrdili a nebolo to sporné, že žalobca nezaplatil nájom za prenajaté motorového vozidlo od decembra 2014 do júla 2015 v celkom počte ôsmich splátok po

500,- EUR, čo je spolu suma 4 000,- EUR. Predmetom súdneho konania sp. zn. 18C/152/2015 vedeného na Okresnom súde Prievidza bol nárok na nezaplatené sumy nájomného za prenájom motorového vozidla v celkovej sume 4 000,- eur s príslušným úrokom z omeškania v jednotlivých mesačných súm nájomného odo dňa nasledujúceho po jeho splatnosti. V Zmluve o nájme dopravného prostriedku bolo dohodnuté, že sumu 4 000,- EUR (označenú za akontáciu) zaplatí p. Juraj Drozd pri podpise zmluvy, čo sa aj realizovalo a v konaní nebolo sporné, že k takejto úhrade z jeho strany k rukám Pavla Klementa pri podpise zmluvy došlo. Žalobu súd v celom rozsahu zamietol, keď dospel k záveru, že zaplatená suma 4 000,- EUR pri podpise nájomnej zmluvy bola preddavkom na nájmomnom, zaplateným do budúca ako nájom za mesiace december 2014 až apríl 2015 a po rozšírení žaloby aj za mesiace máj 2015 , jún 2015 a júl 2015, teda v celkovej sume 4 000,- EUR. Bolo preukázané, že táto suma nájomného bola zo strany nájomcu uhradená preddavkovo vopred dňa 13.06.2014 už pri podpise zmluvy o nájme dopravného prostriedku, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a žalobcovi nevnikol ani nárok na príslušenstvo žalovanej pohľadávky, pretože žalovaný sa do omeškania s úhradou mesačných splátok nájomného v skutočnosti nedostal. V tomto konaní o vzájomnej žalobe sa žalobca (nájomca) domáha od žalovaného (prenajímateľa) zaplatenia sumy 4.000,- EUR titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Súd o nároku na zaplatenie sumy 4.000,- EUR rozhodol rozsudkom č.k. 18C/152/2015-113 z 17.02.2017, právoplatným dňa 07.03.2017, v ktorom rozhodnutí sumu 4.000,- EUR ustálil ako sumu nájmomcom preddavkovo realizovaných úhrad nájomného za 8 kalendárnych mesiacov po 500,- EUR prenajímateľovi motorového vozidla. Na základe uvedeného sa v tomto prípade nejednalo o sumu, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil, lebo túto sumu žalobca žalovanému plnil na základe platne uzavretej Zmluvy o nájme dopravného prostriedku zo dňa 13.06.2014 ako dohodnuté nájomné, preto súd v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd zamietol žalobu aj v časti o zaplatenie sumy 1.200,- EUR ako nákladov, ktoré vznikli žalobcovi v zmysle § 633 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka. Žalobca tvrdil, že pri prevádzkovaní motorového vozidla mu vznikla porucha prevodovky, ktorú bolo nevyhnutné opraviť, opravu preto zrealizoval dodávateľom R. N. - Q. , S.: XX XXX XXX , ktorý mu vystavil faktúru v sume 1200,- EUR (za opravu auta Z. E. L. XHX XXXX za demontáž a montáž prevodovky, rozobratie, čistenie, príprava, výmenu ložísk 4 ks, bočné veko 1 ks, ozubené kolá 4 ks, kulisa riadenia a práca 18 hodín. Faktúra bola vystavená dňa 10.7.2015) so splatnosťou k 21.7.2015, žalobca túto faktúru zaplatil. Podľa § 633 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka nájomca je povinný udržiavať dopravný prostriedok na účet prenajímateľa v stave, v akom dopravný prostriedok prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie. Nájomca je povinný potrebu opráv, na ktorých vykonanie je povinný podľa odseku 1, oznámiť bez zbytočného odkladu prenajímateľovi. Ak túto povinnosť nesplní, stráca právo na úhradu nákladov, môže však požadovať, o čo sa prenajímateľ opravou obohatil. Právo na náklady podľa odseku 1 musí nájomca uplatniť u prenajímateľa do troch mesiacov po ich vynaložení, ak tak neurobí, nemôže sa právo priznať v súdnom konaní, ak prenajímateľ oprávnene namietne, že právo nebolo uplatnené včas. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobca prevzal motorové vozidlo v stave prevádzkyschopnom, čo dokazuje tá skutočnosť, že od prevzatia motorového vozidla v júni 2014 bolo vozidlo minimálne po dobu 5 ďalších nasledujúcich mesiacov žalobcom plne využívané a to na účel prevádzkovania jeho podnikateľskej činnosti, ktorou bola nákladná cestná doprava vykonávaná vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozíka. V čase vzniku nájmu malo vozidlo najazdených 358.000 km (čo uviedol vo svojej výpovedi žalobca) a v čase jeho vrátenia prenajímateľovi 470.000 km (čo vyplýva z následnej kúpnej zmluvy z 31.8.2015), pričom v konaní nebolo sporné, že žalobca na vozidle najazdil 70 až 80.000 km. Z uvedeného vyplýva, že vozidlo najazdilo v priemere mesačne cca 13.333 km. Potreba opravy prevodovky bola vyvolaná opotrebením v čase jeho užívania žalobcom a žalobca tak nemá nárok na vrátenie sumy 1 200,- EUR vynaloženej na opravu motorového vozidla ako úhrady nákladov podľa § 633 Obchodného zákonníka. Je dôležité tiež uviesť, že podľa Zmluvy o nájme dopravného prostriedku z 13.6.2014 podľa čl. V bod 2 zmluvy bolo medzi stranami sporu dojednané, že prenajímateľ je povinný predmet nájmu odovzdať v stave spôsobilom na prevádzku, inak zodpovedá za škodu spôsobenú nájmomci tým, že predmet nájmu nebol spôsobilý na prevádzku podľa čl. VI bod 2 tejto zmluvy. V čl. V bod 3 zmluvy bolo tiež dojednané, že prenajímateľ znáša nebezpečenstvo škody na predmete nájmu okrem prípadu, ak škola bola spôsobená nájmomcom, alebo osobami, ktorým nájomca umožnil prístup k predmetu nájmu. V čl. VI bod 3 zmluvy bolo dojednané, že nájomca je oprávnený používať predmet nájmu na účely prevádzkovania svojej podnikateľskej činnosti, ktorou je nákladná cestná doprava vykonávaná vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozíka. V čl. VI bod 4 zmluvy bolo dojednané, že nájomca nie je oprávnený prenechať užívanie predmetu nájmu inej osobe okrem svojich zamestnancov pri plnení pracovných úloh bez písomného súhlasu prenajímateľa. V čl. VI bod 5 zmluvy bolo dojednané, že nájomca je povinný udržiavať predmet nájmu v stave, v

akom ho prevzal s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie. V čl. VI bod 8 zmluvy bolo dojednané, že v prípade poškodenia vozidla je nájomca povinný dať si ho na svoje náklady opraviť. Nájomca je teda povinný starať sa o predmet nájmu tak, aby na ňom nevznikla škoda. Pokiaľ však škoda bola spôsobená osobami, ktorým nájomca umožnil prístup k dopravnému prostriedku, v takýchto prípadoch nájomca nesie zodpovednosť za vzniknutú škodu. V konaní bolo preukázané zo svedeckej výpovede Jozefa Drozda, nar. 1966 v konaní sp. zn. 18C/152/2015, že na predmetnom motorovom vozidle jazdil od júna 2014 on (nie žalobca), rovnako tak v čase vzniku poruchy na motorovom vozidle, ktorá si vyžiadala opravu prevodovky predmetné vozidlo šoféroval Jozef Drozd. Ten pred súdom potvrdil, že so synom (žalobcom v tomto konaní) neuzatvoril žiadny pracovno - právny vzťah a pracovnú zmluvu s ním uzavretú nemal. Napriek tomu, že žalobca následne po takejto svedeckej výpovedi v konaní sp.zn. 18C/152/2015 súdu predložil písomnú Dohodu o užívaní motorového vozidla z 13.6.2014, v zmysle ktorej žalobca splnomocnil na dobu neurčitú svojho otca Jozefa Drozda na používanie nákladného motorového vozidla FIAT DUCATO, evid.č. vozidla XHXXXXXX, je súd toho názoru, že nájomca nebol oprávnený toto motorové vozidlo prenechať na užívanie inej osobe (v tomto prípade svojmu otcovi) bez predchádzajúceho písomného súhlasu prenajímateľa, čo v konaní žalovaný namietal a tvrdil, že tak došlo k porušeniu zmluvných dojednaní. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že pokiaľ bol medzi stranami sporu zmluvne dojednaný bod 8 v čl.6 Zmluvy o nájme dopravného prostriedku z 13.6.2014, bol žalobca ako nájomca v prípade poškodenia motorového vozidla dať si ho opraviť na svoje náklady. Na základe uvedeného súd aj v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 741,58 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 741,58 EUR od 1.2.2015 do zaplatenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Dospel k záveru, že žaloba bola v tejto časti podaná dôvodne. V konaní žalobca preukázal, že vykonával prepravu pre žalovaného a následne mu túto prepravu vyúčtoval faktúrami č. XXXXXXXXX a č. XXXXXXXXX. Bolo preukázané, že žalovaný neuhradil faktúry: č. XXXXXXXXX z 02.10.2014 (splatná 11.12.2014) a to sumu 550,- EUR za prepravu tovaru z Košíc do Bornu a č. 20140061 z 20.10.2014, (splatná 29.12.2014) sumu 230,- EUR za prepravu tovaru z Bratislavy do Lavault Sainte Anne. Zo strany žalovaného na tieto faktúry došlo len k ich čiastočnej úhrade dňa 29.12.2014 v sume 38,42 EUR. Ak žalovaný v konaní tvrdil, že medzi subjektmi p. Q. - D. , p. E. - J. a P. s.r.o. dochádzalo podľa vzájomnej dohody k trojstrannému zápočtu podľa § 580 Občianskeho zákonníka, žalovaný neunesol dôkazné bremeno tohto tvrdenia. Započítanie sa podľa cit. ustanovenia uskutočňuje medzi dvoma alebo viacerými subjektmi, ktoré majú voči sebe vzájomné pohľadávky, spôsobilé na započítanie, pričom je na žalovanom, ak namietol, že uplatňovaný nárok zanikol započítaním, aby uniesol v konaní dôkazné bremeno a predložil resp. navrhol také dôkazy, ktoré podľa neho osvedčujú, že žalovaná pohľadáva započítaním zanikla. V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neunesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Žalovaný tak dostatočným spôsobom súdu nepreukázal existenciu dohody o vzájomnom (údajnom 3 - strannom) započítavaní si pohľadávok firmami J. E. - J., Y. Q. - D. a P. s.r.o. ani to svoje tvrdenie, že k takémuto započítaniu vo vzťahu k faktúram č. XXXXXXXXX a č. XXXXXXXXX aj reálne došlo. Neunesol tak dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažovalo a preto súd žalobe v časti o 741,58 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 741,58 EUR od 1.2.2015 do zaplatenia vyhovel a priznal žalobcovi podľa § 369 Obchodného zákonníka aj úrok z omeškania odo dňa uplatneného v petite podanej vzájomnej žaloby do zaplatenia. V prevyšujúcej časti t.j. o zaplatenie sumy 4 000,- EUR, sumy 1 200,- EUR a príslušenstva súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7.O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového priadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní bol v rozsahu 75,04% úspešný žalobca, preto mu súd priznal náhradu trov konania. O ich výške rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

8. Rozsudok bol vypracovaný v predĺženej lehote podľa § 223 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.